

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN MIETINTÖ 2/2005 vp

Hallituksen esitys laeiksi ympäristönsuojelulain, terveydensuojelulain 15 §:n ja ympäristölupavirastoista annetun lain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 9 päivänä marraskuuta 2004 lähettänyt ympäristövaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi ympäristönsuojelulain, terveydensuojelulain 15 §:n ja ympäristölupavirastoista annetun lain muuttamisesta (HE 227/2004 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- lainsäädäntöneuvos Jukka Nurmio, ympäristöministeriö
- lainsäädäntöneuvos Eija Siitari-Vanne, oikeusministeriö
- vanhempi hallitussihteeri Tuire Taina, maa- ja metsätalousministeriö
- ylitarkastaja Jari Keinänen, sosiaali- ja terveysministeriö

- ylituomari Pekka Kainlauri, Vaasan hallinto-oikeus
- johtaja Leena Gunnar, Kaakkois-Suomen ympäristökeskus
- johtaja Aino Turpeinen, Länsi-Suomen ympäristölupavirasto
- varatuomari Kerttu Haapamäki, UPM-Kymmene Oyj
- asiantuntija Jukka Luokkamäki, Elinkeinoelämän keskusliitto ry
- ympäristöasiantuntija Pia Oesch, Energia-alan Keskusliitto ry Finergy
- ympäristölakimies Kurt Hemnell, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry.

Lisäksi valiokunta on saanut Suomen luonnon-suojeluliiton ja korkeimman hallinto-oikeuden kirjalliset lausunnot.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi useita ympäristönsuojelulain säännöksiä lain soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella.

Viranomaisten toimivaltaa sekä luvan käsitteeseen liittyviä säännöksiä ehdotetaan täsmennettäväksi erityisesti siltä osin kuin lupakäsittelyn kohteena on useista luvanvaraisista toiminnoista koostuva toimintakokonaisuus. Lisäksi ehdotetaan muutoksia säännöksiin, jotka koskevat

valvontaa, tyyppihyväksyntäviranomaisia ja tarkastuslaitoksia, ilmoitusmenettelyjä, pilaantunutta maaperää ja pohjavettä, päätösten tiedoksi antamista, täytäntöönpanoa ja muutoksenhakua. Asetusten antamiseen liittyviä valtuussäännöksiä ehdotetaan myös täsmennettäväksi.

Terveydensuojelulakiin ehdotetaan vähäistä tarkistusta, jonka tarkoituksena on selventää kunnan terveydensuojeluviranomaisen ja ympä-

ristönsuojeluviranomaisen välistä tehtäväjakoa. Lisäksi ehdotukseen sisältyy ympäristölupavirastoista annetun lain muutosehdotus, jonka tarkoituksena on lisätä päätöksenteon joustavuutta

lupavirastoissa mahdollistamalla yhden ratkaisijan kokoonpano.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Ehdotetut muutokset täsmentävät eräitä ympäristönsuojelulain säännöksiä, selvittävät käytännössä esiintulleita epäselvyyksiä ja lisäävät päätöksenteon joustavuutta. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin muutosehdotuksin.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta

Ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin 2 kohdan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan määritelmää ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että siinä mainitaan myös laitokseen teknisesti ja toiminnallisesti kiinteästi liittyvät toiminnan osat. Muutoksen tarkoituksena on täsmentää määritelmä vastaamaan alkuperäistä tarkoitustaan ja käytännössä jo pitkälti omaksuttua tulkintaa. Täsmittäminen on tarpeen myös, jotta säännös vastaa ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun ns. IPPC-direktiivin (96/61/EY) 2 artiklan 3 kohdassa olevaa laitoksen määritelmää. Määritelmän täsmittäminen selvittää lupaharkinnan ulottuvuutta eli sitä, mistä toiminnan eri osista luvassa voidaan antaa määräyksiä. Tällaisia toimintoja ovat hallituksen esityksen yksityiskohtaisten perustelujen mukaan esimerkiksi aputoiminnot, kuten lastaus ja varastointi, jotka liittyvät suoraan luvanvaraiseen toimintaan olematta itsenäisesti luvanvaraisia.

Valiokunta painottaa, että säännös ei laajenna luvanvaraisuutta, vaan tarkentaa toiminnan

määritelmää. Valiokunta täsmentää tässä yhteydessä yksityiskohtaisiin perusteluihin (s. 10/I) sisältyvää esimerkkiä korostamalla, että esimerkiksi lannan levitys pellolle, *etäälle* itse karjasuojasta, ei ole määritelmän tarkoittamassa kiinteässä teknisessä eikä toiminnallisessa yhteydessä karjasuojaan, eikä lupamääräyksiä voida ulottaa siihen. Sen sijaan lannan varastointi ja levitys karjasuojan *välittömässä läheisyydessä* voidaan ottaa lupaharkinnassa huomioon ja antaa näitä koskevia lupamääräyksiä.

Erillään edellisestä on pidettävä ympäristönsuojelulakiehdotuksen 35 §:n uusi 4 momentti, joka koskee samalla toiminta-alueella sijaitsevia, erikseen luvanvaraisia toimintoja. Uusi 4 momentti korvaa voimassa olevan ympäristönsuojeluasetuksen 2 §:ssä olevan toimintakokonaisuuden määritelmän. Toimintakokonaisuuskäsitettä ei käytetä laissa, mutta useiden toimintojen muodostamasta kokonaisuudesta on säännöksen mukaan kysymys, kun erikseen luvanvaraiset toiminnot muodostavat sellaisen teknisen ja toiminnallisen yhteyden, että niiden ympäristövaikutuksia tai jätehuoltoa on tarpeen tarkastella yhdessä.

Valvontaviranomaiset

Ympäristönsuojelulain 22 §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan työvoima- ja elinkeinokeskus valvoo lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista siltä osin kuin kyse on yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa N:o 1728/2003/EY tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten noudattamisen valvonnasta. Hallituksen esityksen perustelujen mukaan valvonta kohdistuu

käytännössä valtioneuvoston päätöksiin, jotka koskevat maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamista, puhdistamolietteen käyttöä maanviljelyksessä sekä pohjavesien suojelemista eräiden ympäristölle tai terveydelle vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta.

Valiokunta pitää valvonnan tehostamista tarpeellisenä, mutta katsoo, että säännöstä on täsmennettävä sen selventämiseksi, että työvoima- ja elinkeinokeskukset eivät käytä ympäristönsuojelulain mukaisesti varsinaisille valvontaviranomaisille kuuluvia valvontatoimivaltuuksia. Valiokunta ehdottaa *1. lakiehdotuksen 22 §:n 4 momentin* täsmentämistä siten, että siitä selkeästi ilmenee työvoima- ja elinkeinokeskuksen toimivalta, joka rajoittuu velvollisuuteen ilmoittaa valvonnassa havaitsemistaan puutteista ympäristönsuojelulain mukaisille valvontaviranomaisille eli kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai alueelliselle ympäristökeskukselle. Työvoima- ja elinkeinokeskuksella ei siten ole toimivaltaa käyttää ympäristönsuojelulain 13 luvun mukaista hallintopakkoa mahdollisten rikkeiden tai laiminlyöntien korjaamiseksi. Valiokunta pitää myös hallinnon tehokkuuden ja siten resurssien turvaamisen kannalta välttämättömänä, että eri viranomaisten toimivaltarajat ovat mahdollisimman selkeitä.

Tyyppihyväksyntään liittyvät tarkastuslaitokset

Ympäristönsuojelulain 24 §:ssä säädetään niistä viranomaisista ja laitoksista, jotka voivat toimia tyyppihyväksyntää suorittavina laitoksina. Pykälään ehdotetaan otettavaksi asetuksenantovaltuus sekä yksityisen laitoksen velvoite noudattaa yleisiä hallintosäädöksiä silloin, kun laitokselle on annettu julkisia hallintotehtäviä. Valiokunta pitää näitä muutoksia kannatettavina ja tarpeellisina. Valiokunta ehdottaa kuitenkin *1. lakiehdotuksen 24 §:n 3 momenttiin* kielellistä tarkistusta säännöksen selkeyttämiseksi. Valiokunta ehdottaa myös asetuksenantovaltuutukseen kielellistä muutosta.

Lupamääräyksen suhde asetuksen vähimmäisvaatimukseen

Ympäristönsuojelulain 51 §:n mukaan lupamääräys voi olla asetukseen sisältyvää yksilöityä ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimusta ankarampi luvan myöntämisen edellytysten täyttämiseksi, ympäristön laatuvaatimuksen turvaamiseksi tai vesien suojelemiseksi.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan edelliseen lisättäväksi parhaan käyttökelpoisen tekniikan (BAT) noudattaminen, jos yhteisön säädöksen täytäntöönpanemiseksi annetussa asetuksessa näin säädetään. Valiokunta pitää muutosta tarpeellisenä siksi, että voimassa oleva laki ei mahdollista IPPC-direktiivin mukaisen BAT-periaatteen täysimääräistä noudattamista erityisesti suuria polttolaitoksia¹ ja haihtuvia orgaanisia yhdisteitä (VOC) koskevien direktiivien² tarkoittamia toimintoja koskevia lupia käsiteltäessä. Valiokunta korostaa tässä yhteydessä esityksen perusteluissa (s. 14/II) esitettyä toteamusta siitä, että muutoksella ei pyritä lupamääräysten kiristämiseen. Asetuksesta voidaan poiketa parhaan käyttökelpoisen tekniikan noudattamiseksi vain, jos yhteisön säädöksen täytäntöönpanemiseksi annetussa valtioneuvoston asetuksessa näin säädetään.

Meluilmoitus

Ympäristönsuojelulain 60 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että ilmoitus melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta tehdään aina kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle, joka käsittelee asian. Valiokunta pitää ilmoitusmenettelyä koskevaa muutosta perusteltuna ja katsoo, että se selkeyttää ympäristö- ja terveysviranomaisten välistä työnjakoa ja siten ilmoitusmenettelyä. Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että kunnan terveysviranomai-

¹ Tietyistä suurista polttolaitoksista ilmaan aiheutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY.

² Orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden rajoittamisesta annettu neuvoston direktiivi 1999/13/EY.

sella on melun mittaamista ja arviointia koskevaa kokemusta, jota on tarkoituksenmukaista jatkossakin hyödyntää pyytämällä terveysviranomaiselta tarvittaessa lausunto ennen ilmoituksesta tehtävän päätöksen antamista. Koska kysymys on viranomaisten välisen yhteistyön järjestämisestä, valiokunta ei pidä asiaa koskevan sääntelyn ottamista lain tasolle tarpeellisenä. Valiokunnan mielestä on tarpeen harkita, tarvitaanko lausuntomenettelyä asetustasoista, erikokoisten kuntien erilaiset resurssit huomioon ottavaa sääntelyä. Sinänsä työnjaon selkeyttämällä voidaan edistää myös kunnan resurssien tehokasta käyttämistä.

Kuulemismenettely

Hallituksen esitykseen sisältyy lisäksi eräitä kuulemismenettelyä joustavoittavia ehdotuksia. Saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää ehdotuksia perusteltuina. Valiokunta kiinnittää kuitenkin erityisesti huomiota 1. lakiehdotuksen 98 §:ään. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että päätöksen tehneen viranomaisen velvollisuus järjestää kuuleminen valituksen johdosta rajataan ympäristölupapäätöksiin. Kuulemismenettelyä ehdotetaan nopeutettavaksi lyhentämällä kuulutusaika valituksista 30 päivästä 14 päivään. Valiokunta pitää tavoitetta muutoksenhaun nopeuttamisesta kannatettavana, sillä voimassaolevan lain mukainen kuulemismenettely on yleisesti koettu hitaaksi ja työlääksi. Valiokunta toteaa, että kuulutusajan lyhentäminen ei vaikuta olennaisesti kansalaisten vaikutusmahdollisuuksiin, sillä ne asianomaiset, joilla on erityinen intressi asiassa, saavat valituksista erikseen tiedon vastineensa antamista varten. Kuulutusajan lyhentämisen vaikutusta on kuitenkin tarpeen erityisesti seurata ja ryhtyä toimenpiteisiin, jos muutos arviosta poiketen kuitenkin heikentäisi vaikutusmahdollisuuksia.

Valiokunta on myös tehnyt korjauksen 1. lakiehdotuksen 96 §:n 2 momenttiin, josta on jäänyt erehdyksessä pois viittaus valtioneuvoston päätökseen.

Kunnallisten ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen rangaistavuus

Hallituksen esityksen 1. lakiehdotuksen 116 §:n mukaan rangaistussäännöksen soveltamisalaan lisätään lain 19 §:n nojalla annettujen kunnallisten ympäristönsuojelumääräysten rikkominen. Hallituksen esityksen perustelujen (s. 18/II) mukaan lisäys vastaa säännöksen alkuperäistä tarkoitusta ja on luonteeltaan lähinnä selventävä. Valiokunnan mielestä muutosta ei kuitenkaan ole pidettävä selventävänä, vaan rangaistussäännöksen alaa asiallisesti muuttavana. Valiokunta ei pidä ehdotettua muutosta perusteltuna, vaan katsoo, että kriminalisoinnin hyväksyttävyyys valtiosäännön kannalta ja muutoin on selvitettävä. Paikallisiin ympäristönsuojelumääräyksiin mahdollisesti sisältyvät kiellot ja velvoitteet voivat olla ongelmallisia säädöstasoltaan suhteessa perustuslain 80 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista tulee säätää lailla. Myös rikosoikeudellinen laillisuusperiaate edellyttää muun ohella, että rangaistukseen tuomitsemisen tulee perustua lakiin, joka on sisällöltään riittävän täsmällinen ja tarkkarajainen. Täsmällisyysvaatimuksella on rikosoikeudessa oikeusturvasyistä korostettu merkitys. Perustuslakivaliokunnan vakiintuneeseen kantaan viitaten valiokunta toteaa, että avoimia, epätasällisiä kriminalisointeja tulee välttää³. Valiokunta ehdottaa näillä perusteilla ehdotetun sääntelyn poistamista. Kriminalisoinnit säilyvät siten voimassa olevan lain mukaisina. Valiokunta katsoo, että myös muiden vastaavien kunnallisten määräysten kriminalisointien valtiosääntöoikeudellista ja yleistä hyväksyttävyyttä on tarpeen selvittää ja saattaa ne perustuslain edellyttämään muotoon. Valiokunta pitää sinänsä tärkeänä, että seuraamusjärjestelmä on toimiva.

Ratkaisukokoonpano ympäristölupavirastossa
Hallituksen esityksessä ehdotetaan ympäristölupavirastoista annetun lain muuttamista siten, että asian ratkaisukokoonpano ympäristölupaviras-

³ PeVM 25/1994 vp s. 8/I.

tossa voi yksinkertaisissa asioissa poiketa normaalista kollegiaalisesta päätöksenteosta. Esiityksen 3. lakiehdotuksen 10 a §:n 1 kohdan mukaan johtajan määräämä ympäristöneuvos ratkaisee asian, joka koskee vesilain 1 luvun 15 §:ään perustuvaa lupahakemusta, jos hakemuksen kohteena olevan hankkeen ympäristövaikutukset ovat muutoin hankkeen laajuus huomioon ottaen vähäiset.

Valiokunta pitää päätöksenteon joustavoittamista ehdotetulla tavalla tarkoituksenmukaisena. Valiokunta ehdottaa kuitenkin säännöksen muuttamista paremmin perustelujaan vastaavaksi sitomalla ympäristöneuvoksen ratkaistavissa oleva asia hankkeen *vaikutusten* vähäisyyteen *ympäristövaikutusten* sijaan. Esiityksen perustelujen (s. 19/II) mukaan säännös voi käytännössä tarkoittaa lähinnä pienimuotoista laiturin rakentamista tai rannan pengertämistä. Ilman valiokunnan ehdottamaa muutosta säännös saattaisi sen sijaan mahdollistaa myös laajempien hankkeiden käsittelyn yhden ratkaisijan kokoonpanolla, jos hankkeen ympäristövaikutukset ovat vähäiset. Muutettu sanamuoto merkitsee, että huomioon otetaan myös muihin etuihin kuin ympäristöön kohdistuvat vaikutukset. Valiokunta ehdottaa lisäksi saman lainkohdan muuttamista siten, että kollegiaalisesta käsittelystä voidaan

poiketa vain, jos yleinen tai yksityinen etu ei vaadi asian käsittelyä normaalissa kokoonpanossa. Tämä on tarpeen siksi, että lainkohdan soveltamisalan piiriin kuuluva asia voi olla myös sellainen, että asianosaisten vaatimukset ja oikeussuojaodotukset ovat vastakkaiset tai esimerkiksi laillisesta rantaviivasta tai kiinteistörajasta on epäselvyyttä. Suhteellisen pienessäkin hankkeessa saatetaan myös joutua suorittamaan intressivertailu luvan edellytysten selvittämiseksi ja määräämään käyttöoikeuksista toisen omaisuuteen ja varsinkin laituritapauksissa myös naapuruushaittakorvauksia. Valiokunnan ehdottamalla muutoksella selvennetään, että yhden ratkaisijan kokoonpanoa ei ole tarkoitettu käytettäväksi kuvatuissa muissa kuin suhteellisen yksinkertaisissa asioissa.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta ehdottaa,

että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana ja

1. ja 3. lakiehdotus hyväksytään muutettuina seuraavasti:

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 3 §:n 1 momentin 2 kohta, 15 §:n 1 momentin johtolause, 16—18 §, 24 §:n 2 ja 3 momentti, 27 §:n 1 momentti, 31 §:n 2 ja 4 momentti, 38 §:n 3 momentti, 46 §:n 4 momentti, 51 §, 60 §:n 1 momentti, 62—64 §, 64 a §:n 2 momentti, 77 §:n otsikko, 78 §:n 3 momentti, 79 §:n 2 momentti, 84 §:n 2 momentti, 95 §:n otsikko, 96 §:n 1 ja 2 momentti, 98 §, 99 §:n 4 momentti, 101 §, 110 a §:n 4 momentti sekä 112 §:n 3 momentti (*poist.*)

sellaisina kuin niistä ovat 17 § osaksi laissa 586/2001, sekä 64 a §:n 2 momentti, 96 §:n 2 momentti ja 110 a §:n 4 momentti laissa 944/2002, sekä

22 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi edellä mainitussa laissa 586/2001, uusi 4 momentti, 31:ään uusi 4 momentti, jolloin muutettu 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, 34 §:ään uusi 3 momentti, 35 §:ään uusi 4 momentti, 40 §:ään uusi 2 momentti, 46 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 506/2002, uusi 5 momentti, 53 §:ään uusi 2 momentti, 77 §:ään uusi 2 momentti, 95 §:ään uusi 1 momentti, jolloin nykyinen 1 ja 2 momentti siirtyvät 2 ja 3 momentiksi, lakiin uusi 97 a §, 99 §:ään uusi 5 momentti sekä lakiin uusi 101 a § seuraavasti:

3 ja 15—18 §
(Kuten HE)

tään muutoin tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

22 §

24 §

Valvontaviranomaiset

Muut viranomaiset ja laitokset

— — — — —
Työvoima- ja elinkeinokeskus valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamista siltä osin kuin on kyse yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten noudattamisen valvonnasta. Työvoima- ja elinkeinokeskus ilmoittaa valvonnassa havaitsemistaan puutteista kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai alueelliselle ympäristökeskukselle näiden viranomaisten toimivaltaan tämän lain nojalla kuuluvia mahdollisia toimenpiteitä varten. Valvonnasta ja valvontaviranomaisten yhteistoiminnasta sääde-

(2 mom. kuten HE)
Ympäristöministeriön nimeämä 1 momentissa tarkoitettu tai muu (*poist.*) vaatimukset täyttävä laitos voi toimia 13 §:n 2 momentin mukaiseen tyyppihyväksyntään liittyvänä tarkastuslaitoksena tai muuna vastaavana laitoksena. Tällaiselle laitokselle asetettavista vaatimuksista ja vaatimusten noudattamisen valvonnasta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Ministeriö voi peruuttaa nimeämisen, jos laitos ei täytä asetuksen mukaisia vaatimuksia. Laitoksen on tässä laissa tarkoitettuja julkisia hallinto-tehtäviään hoitaessaan noudatettava, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), sähköisestä asioinnista viran-

omaistoiminnassa (13/2003), hallintolaissa ja kielilaissa (423/2003) säädetään. *(Poist.)*

27, 31, 34, 35, 38, 40, 46, 51, 53, 60, 62—64,
64 a, 77—79, 84 ja 95 §
(Kuten HE)

96 §

Muutoksenhaku

(1 mom. kuten HE)

Valtioneuvoston ja ympäristöministeriön päätöksestä valitetaan korkeimpaan hallinto-oikeu-

teen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

97 a, 98, 99, 101, 101 a, 110 a ja 112 §
(Kuten HE)

116 §
(Poist.)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

3.

Laki

ympäristölupavirastoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristölupavirastoista 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (87/2000) 3 §:n 3 momentti ja
lisätään lakiin uusi 10 a § seuraavasti:

3 §
(Kuten HE)

10 a §

Yhden ratkaisijan kokoonpano

Johtajan määräämä ympäristöneuvos ratkaisee asian, joka koskee:

1) vesilain 1 luvun 15 §:ään perustuvaa lupahakemusta, jos hakemuksen kohteena olevan hankkeen *vaikutukset* ovat muutoin hankkeen

laajuus huomioon ottaen vähäiset *eikä yleinen tai yksityinen etu vaadi asian käsittelyä siinä kokoonpanossa, jossa asia on lain mukaan käsiteltävä;*

(2 ja 3 kohta kuten HE)

(2 ja 3 mom. kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

YmVM 2/2005 vp — HE 227/2004 vp

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2005

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Pentti Tiusanen /vas	Heikki A. Ollila /kok
vpj.	Heidi Hautala /vihr	Eero Reijonen /kesk
jäs.	Susanna Haapoja /kesk	Säde Tahvanainen /sd
	Rakel Hiltunen /sd	Satu Taiveaho /sd
	Tuomo Hänninen /kesk	Unto Valpas /vas
	Antti Kaikkonen /kesk	Ahti Vielma /kok
	Inkeri Kerola /kesk	Pia Viitanen /sd
	Kari Kärkkäinen /kd	vjäs. Oras Tynkkynen /vihr.
	Jouko Laxell /kok	

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos.